

Paashomilie 2009: Wat betekent Pasen voor ons vandaag?

In zijn homilie tijdens het paasweekend 2009 stelde pastoor Carlos Desoete de vraag: Wat betekent Pasen voor ons vandaag? Het antwoord op die vraag bracht hij in de paasdiensten. Op deze pagina's vindt u zijn homilie in klank en beeld. Carlos heeft de tekst ook uitgeschreven en wij bieden u deze homilie hier graag ter overweging aan.

Wat betekent Pasen voor ons vandaag?

Wij die vandaag in volle crisistijd zitten. Het woord ligt op ieders lippen. We zijn daar allemaal mee bezig: velen van ons zitten met de vraag of onze spaarcentjes nog veilig zijn, met dat gevoel van onzekerheid of we ons werk zullen kunnen behouden. Sommigen hebben hun plannen voor de toekomst mogen schrappen, of hebben ze minstens voor onbepaalde tijd uitgesteld...

Maar het is nog nooit zo duidelijk geweest dat deze **crisis er niet gekomen is door een stom toeval**, maar het product is van het moordend **egoïsme** en van **dehebzucht** van mensen voor wie er nooit genoeg winst kan gemaakt worden, en waarvoor alle middelen goed zijn.

Het is datzelfde egoïsme dat Afrika aan zijn lot overlaat, dat ervoor zorgt dat twee op drie mensen in mensonwaardige krotten moeten leven, dat er nog altijd mensen zijn zonder werk, zonder papieren, zonder dak boven hun hoofd.

Het is datzelfde egoïsme dat de adivasis in India, met wie wij dit jaar broederlijk delen, hun grond en hun bossen afpakt, en dat bij ons een sfeer creëert van agressie en geweld, en oorlog als normaal beschouwt.

Het is datzelfde egoïsme dat Jezus Christus heeft vermoord.

Deze **crisis** is een **doodsverhaal**. Vele mensen beleven hun Goede Vrijdag en weten niet of ze er uit geraken

Wat betekent Pasen vandaag? In deze crisistijd?

Wat betekent het voor ons als wij vandaag het verhaal vertellen dat iemand is opgestaan uit de dood

Het antwoord is net als toen: niet te geloven.

Ze konden er niet bij, zegt het evangelie. Ze waren bang

Want het waren realisten, die apostelen: Voor hen was Jezus dood en begraven. Steen voor het graf en gedaan. En morgen komen we terug om Hem te balsemen. Om de dood te verzekeren tegen de tijd.

Wat moet je dan met iemand die komt zeggen dat Hij leeft,

dat Hij uit die dood is opgestaan?

Wat moet je met iemand als Tilak in India, die, waar alles afgenomen is, alles om zeep gaat, opstaat en zegt: we gaan hier een nieuw begin maken.

Wat moet je met iemand als Jeanne Devos, die tot de uitgebuite dienstmeisjes in India zegt: en toch, het kan anders.

Niet te geloven dat zoiets kan.

Pasen heeft tijd nodig om door te dringen. Het heeft tijd nodig vooraleer we echt beseffen wat deze ongehoorde boodschap voor ons vandaag betekent. **En die tijd moeten we nemen.**

Het moet een **tijd** zijn om te leren zien:

al die **tekenen van verrijzenis die vandaag ook gebeuren.**

Wij hebben het ook meegemaakt:

Weet je nog van onze Kom en Zie-dagen in oktober? In een sfeer van "'t gaat allemaal achteruit", kwamen we verschillende keren samen met meer dan 150, en op het slotgebeuren waren we met duizend om uitdrukking te geven aan onze hoop, dat we geloven in de toekomst en met velen samen willen bouwen aan de parochie van morgen.

Bij het begin van de vasten waren we met meer dan 200 op de startavond van broederlijk delen. Allemaal mensen die wilden weet hebben van de situatie waarin mensen in India moeten leven, en die uiting gaven aan hun bereidheid om solidair te zijn.

Een paar weken geleden zat de zaal in St.-Anna afgeladen vol, toen wij Mons. Romero herdachten, om weer te vertellen hoe hij verder leeft in het volk van El Salvador, en om te delen in de hoop van dat volk.

Om dan nog niet te spreken van zovelen onder ons, die stil en verdoken bezig zijn met er te zijn voor anderen, met een helpende hand en een luisterend oor, waarvan je altijd weer dat refrein hoort: ik ben er, ik zal er zijn, ik zal er zijn voor u. God is aan het gebeuren.

Tijd nemen om de tekenen van verrijzenis te leren zien: dat er mensen zijn die, ook waar het leven doodloopt, een nieuw begin maken.

Pasen heeft **tijd** nodig om **in te dringen**. De tijd om te herinneren, om dat verhaal van Jezus een plek in ons diepste binnenste te geven, en om het te blijven vertellen: hoe Hij op elk dood punt de vraag stelde: hoe kan God hier openbaar worden, gebeuren. Tijd moeten we nemen om zijn verhaal te herinneren, te vertellen, ermee vergroeid te geraken, zodat het ook ons verhaal wordt, zodat we ons met Hem verbinden. Met Hem. Niet met een herinnering uit het verleden, maar met een aanwezigheid, met iemand die onze gezel is op onze levensweg, aan wie je in elke situatie kan vragen: wat zou jij nu doen, wat zou jij nu zeggen?

Pasen is tijd om paasmensen te worden, mensen **doordrongen** van “**Ik ben er voor u**”, die leven vanuit verbondenheid met Hem en met hun medemensen. Die de dood achter zich laten en weten dat het nieuwe van God al bezig is.

Die Hem doen. **Alleen al doende dringt Pasen tot ons door.**

Alleen al doende dringt het tot ons door dat er iemand is die een weg van hoop voor ons opent, die meegaat en voorgaat naar onze Galilea, en **die leeft, de dood voorbij.**

Neen, hij loopt niet meer over de wegen van deze wereld. **Maar Hij is te zien. Hij is te zien in ons, want wij zijn zijn lichaam. Wij die Hem laten leven in ons.**

Zalig Pasen

Carlos Desoete